

Skattecommissairens Betragtning i det Hele taget, at denne vil kunne være ansvarlig for de Raad og de Bemærkninger, som en saadan Medhjælper maatte gjøre i Sogneraadets Møder, og som allerede bemærket vil Medhjælperen heller ikke ved sin Beretning om, hvad der er passeret, saaledes kunne sætte Skattecommissairen ind i denne Sags Fremme, som det er nødvendigt, for at han igjen i den samlede Skattecommissiøn skal kunne fuldstændig oplyse Sagen. Dette med Hensyn til Ansættelsen i de enkelte Communer. Man vil nu gaae videre og bestemme, at der kun skal være een Skattecommissiøn for hele Landet, som skal have Sæde i Odense. I de Skattecommissiøner, som ere vedtagne ved 2den Behandling, bestaaer Commissiønen af 3 Medlemmer, der ere bekjendte med Localiteterne paa den Egn, hvor Kredsen ligger, og kjendt kun Een af dem er tilstede, kjende dog de andre To saa nøje Forholdene i den Egn, som udgjør den enkelte Skattekreds, at de ingenlunde og alene skulle støtte sig til den Skattecommissair, som har været tilstede ved selve Egningen. En større Skattecommissiøn i Odense vilde derimod meget mere end disse Skattecommissiøner være fuldstændig henviist til ene og alene at stole paa de enkelte Skattecommissairer. Den vil ikke selv have det fornødne Kjendskab til Forholdene og Localiteterne i Kredsen, saa at de Medlemmer, der ikke have været tilstede ved Egningen, ikke med nogen Nytte i det enkelte Tilfælde kunne gjøre deres Mening gjældende, men derimod maae søle sig opfordrede til at holde sig til, hvad den enkelte Skattecommissair maatte berette angaaende Ansættelsen i vedkommende Commune. Dertil kommer ogsaa, at naar een Skattecommissiøn skulle udføre Forretningerne for hele Landet, vilde der hertil udfordres en saa lang Tid, at de Terminer, som ere satte for Forretningens Gjennemførelse paa de forskjellige Steder, vilde være meget for korte. Man maatte da udstrække Terminerne en heel Deel længere, og saaledes vilde det Apparat, der skulle arbejde, og den Forretning, som skulle udføres, udkræve en saadan Tid, at Skatten ikke vilde kunne opkræves i rette Tid. Alle de Forhandlinger, der maatte foresfalde, vilde,

som sagt, trække Tiden saa langt hen, at den større Deel af Halvaaret vilde hengaae, inden man kunde komme til at indkræve Skatten. Altsaa paa Grund af disse Forhold, som jeg ikke skal videre udvikle, forekommer det Udvalget, at dette Forslag er ganske upraktisk; men tillige maa man jo, hvad der er en vigtig Sag, og hvad alle Medlemmer maae være opmærksomme paa, spørge: Vil det medføre en Besparelse i Udgifterne? Det er da Udvalgets Mening, at det tværtimod vil medføre en forøget Udgift; thi hvilken betydelig Forøgelse af Reiseudgifter og Diæter vil det ikke være, naar alle Medlemmer skulle reise til Odense og udføre Forretningen der, ligge der i mange Dage og lange Tider og have Dagpenge, medens de Skattecommissiøner, vort Forslag omhandler, møde i Nærheden af deres Hjem, saa at de i de fleste Tilfælde kunne komme hjem om Aftenen og tage hen til Stedet igjen om Morgenen; de Reiseudgifter, der flyde deraf, ville være hoist ubetydelige, ligesom Dagpengene, der jo kun skulle meddeles, naar de Paagjældende ere paa Reise, ville blive meget faa. Saaledes har Udvalget maattet toer under Hensyn til to væsentlige Betragtninger at burde fraraade det høie Thing at vedtage det nævnte Forslag. — Det ærede Medlem for Ringkøbing Amt (Sylvester Jørgensen) har stillet et Forslag om, at de kommunale Myndigheder skulle have et passende Bederlag for deres Uleilighed og Udgifter, som dog ikke i det Hele taget maatte overstige 37,500 Rd. Han gjorde nogle Beregninger, om hvilke jeg slet ikke veed, hvorvidt de ville slaae til; men saameget tør jeg paa Udvalgets Vegne sige, at man i samme ikke har antaget, at Sogneraadene Medlemmer paa nogen Maade burde have Erstatning for disse Arbejder. Det er en meget farlig Sag, om ogsaa kun ved en enkelt Leilighed at komme ind paa den Bet at lønne Communalbestyrrelser. Gaaer man først ind derpaa ved en enkelt Leilighed, veed man ikke, hvorvidt man senere kan komme. Men jeg skulle ogsaa antage, at det vilde være en meget ringe Tilfredsstillelse for et Sogneraadmedlem at faae en 4—5 Rd. for et saadant Arbejde. Jeg skulle tage meget